

Sr. Dn.

Lluís Millet
Carriera de Dufort n.º 1, 1ra
"Orfeó Català"

Barcelona

R335

Sr. Dn. Lluís Millet

7 Juliol 1897

Estimat amic, ja fa
dia, tenia ganas de dir-li
alguna cosa, ja que no
puch de paraula per es-
crit, pero com mes un
fa l'gandul, mes s'hi
torna, sobre tot tractanse
de escriure cartes que
jo ja sempre n'hi sigut
mandrof.

Que bonicas y saluda-
bles son aquestas montanya,
sols me falta tenir la
familia y l'Orfeo per tro-
varmi He del Tot.

Segons m'escriuen's
de casa, mes endavant vol

venirme ha veure, desitxo
molt que ho fassi, encara
que ja sé que no s'en-
ten de feina entre la
Escola municipal y l'Orfeo.

De aquells llibres
que vosté'm deixa, ja
tinc llegida la vida
de J. S. Bach, F. J. Haydn,
J. Mozart y hara començar
re' la de Beethoven que
es la que'm desperta
mes interès.

Dirhen que qui no
te ja molta sen pensa
y qui no te l'Orfeo per
fer o sentir aquelles can-
tas que hi fem, se te
de buscar una senyora
com la de aquí la casa,
que com te també molta

afició a cantar en lloch
de coros fem duos, enton-
nant aquelles cançons
que semblan fetas per
cantar en aquesta terra,
com per exemple las
Montanyas del Canigó, lo
Cand dels ausells, Boston,
ni d'una Verga, puig
aqui si que sentim al
natural allò que diuen
en aquesta ultima de:

Dels tudons las cantarella,
lo xiulet dels vins pigots
lo piteix de las titellas
y el garla' dels orioles etc.

No soch mes extens, per
que aquitall pocas hi han
de non per contarli; y las
pocas que hi han, mes me
estimo dir las de paraula
el dia que surgi.

Tragi el sabor de dir a
en Tomas, Ferrerons, Vives
y demes amichs que s'inter-
ressin per mi que un
altre dia ja 'ls escrivre
puig haven de escrivre
a tanty no m'enteney
de feina.

Saludi de part meua
als seus germans Francis-
co y Joan, y voste rebil
de son amich que ja de-
sitaa veurel.

Antoni Roca

